

Torna l'or de Moscou

Els Kamarian, un misteriós clan de milionaris armenis amb passaports russos, s'han instal·lat a Vilassar de Mar, on han invertit uns mil milions de pessetes en immobles. Ningú no sap d'on surten els diners, però això sembla que tampoc no importa a ningú.

"M" és igual si són astronautes o espies atòmics, mentre em comprin m'importa un rave", diu en Jaïme Laciana, responsable de la immobiliària Håbitat de Vilassar de Mar (Maresme) referint-se als membres de la família Kamarian, el clan d'armenis instal·lat a Vilassar de Mar. La història és la de sempre: el diner quan ve en grans quantitats és ben rebut, a ningú no li interessa el seu origen.

Els Kamarian van aparèixer al poble del Maresme fa poc més d'un any i discretament s'han convertit en propietaris d'uns terrenys municipals, cars i polèmics, i també de diversos habitatges de luxe. Són un clan d'armenis i sumen més d'una dotzena. Les dones fan vida de mestresses de casa acomodades i s'ocupen alhora de les seves criatures. Els marits diuen que treballen, potser a Rússia, potser a Armènia, i vénen a Vilassar cada tres mesos. Però sembla clar que són gent que remunera força diners. De moment els Kamarian, que gaudeixen de permisos de residència sense treball, ja han muntat una empresa i aviat començaran a urbanitzar els 2.500 metres dels terrenys de Vilassar de Mar coneguts com les Emissores, equivalent a l'extensió de quatre illes de cases de l'Eixample, que els van vendre en subhasta per 166 milions de pessetes. Aquestes parcel·les de les Emissores, que en total tenen 10.000 metres quadrats i un valor de més de 400 milions de pessetes, tenen una llarga història,

i mantenen ben inquieta l'oposició política del consistori.

Des de l'any 1952, els terrenys de les Emissores havien estat propietat de l'estat, que hi volia instal·lar una emissora costanera. Quan aquesta va quedar fora de servei als volts dels anys 70, l'ajuntament de la localitat del Ma-

vada edificable, tot comptant amb l'autorització de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, dependent de la Generalitat de Catalunya.

"Estaven amb l'aigua al coll per la seva nefasta gestió econòmica i llavors van decidir vendre'ls per fer quadrar els pressupostos", explica irat Jordi Serradell, regidor d'Esquerra Republicana de Catalunya. "Allò que havien comprat per 23,9 milions de pessetes ara s'ho venen per 450 milions. D'això se'n diu —comenta el regidor independentista— especulació oficialitzada. És totalment imprevisible. I el que em sap greu és no haver presentat l'afer al Parlament de Catalunya"

Fet i fet, el preu de sortida de les Emissores va ser 410 milions. Una bona jugada financera, si tenim en compte que els terrenys havien sortit per quasi 24 milions. Tot i el preu, costava vendre'ls.

"Molta gent volia comprar-los amb diner negre, però això és una cosa molt normal", afirma Josep M. Núñez, alcalde de Vilassar de Mar i membre d'Unió Democràtica de Catalunya. "I llavors, de cop i volta, la solució de compra arribava des d'Armènia i portava de cognom Kamarian.

Els compradors que vingueren de l'orient. Ningú no especifica quines garanties va aportar Rem Kamarian, de 71 anys i que declara ser pensionista, com a aval per la compra dels terrenys de les Emissores. Amb dos talons i certificats bancaris —un del Bar-

A Josep M. Núñez (UDC), alcalde de Vilassar de Mar, li preocupa més la immigració magribina que no un fosc clan armeni.

resme va reclamar els terrenys per dedicar-los a equipaments públics.

L'any 1985, amb els socialistes al poder municipal, i després de llargues negociacions, els dotze mil metres quadrats li van ser amablement cedits a l'ajuntament per uns 24 milions de pessetes. En aquell moment es decidí que els terrenys serien destinats a equipaments públics, de fet l'estat va cedir els terrenys de les Emissores en bona part amb la condició de destinar-los a aquest ús social.

El 1993, el consistori, en mans de Convergència i Unió, va decidir la requalificació de la zona pri-

Terrenys de les Emissores de Vilassar de Mar. Han estat venuts pel consistori al clan armeni dels Kamarian. (foto: Lisa Carlson)

clays Bank i un altre de Cr dit Suisse-, i un grapat de propietats en les millors zones residencials del poble n'hi va haver prou. Gràcies al generos plec de condicions, com a primer termini per a convertir-se en propietari virtual només va necessitar pagar 21 milions de pessetes. I fins l'octubre d'aquest any no caldrà cap altre pagament.

Però el m s curiós  s que ningú no sap ben bé qui són els Kamarian ni d'on vénen. "De la seva vida all  no en parlen, i nosaltres no els hi preguntem", diu la senyora Júlia, venedora de Fincas Jaime Laciana, que a part de relacionar-se comercialment manté uns bons vincles d'amistat amb aquests clients.

Tothom sap que a Vilassar són almenys tres grups familiars comandats per les respectives mares que s'estan a cases de la seva propietat. Alguns dels fills van a l'escola del poble i altres estudien a les escoles Betlem, un col·legi privat selecte de Premià de Dalt. Una filla es treu el carnet de conduir i estudia a l'Escola Superior

de Relacions Públiques (ESERP) de Barcelona i un noi, tot i tenir només setze anys, també l'han vist conduir de tant en tant el cotxe de la família.

Els Kamarian també tenen al seu servei una intèrpret russa, d'origen georgià, encara que entre ells s'entenen en armeni. Es diu Inassa Satourova, cobra en dòlars i treballa per a ells en exclusiva. Li van comprar un pis i li tenen completament prohibit entrar en relació amb ningú ali  a la família, tal i com es feia amb els funcionaris soviètics que eren enviats en missions a l'exterior en l'antiga URSS.

Els Kamarian, que sembla que cerquen els beneficis d'un retir discret, podran viure tranquil·lament en un xalet de m s de 1.200 metres quadrats amb un valor que volta els 200 milions de pessetes i que s'han fet construir en una de les zones residencials de Premià de Dalt, concretament al carrer de la Noguera Pallaresa.

La família, d'origen armeni i amb passaports de l'ex-Unió Sovi tica, sap ben bé el que es fa:

piscina exterior, barbacoa, maravoloses vistes als pobles del voltant i al mar. Habitacions extenses, amb fil musical i aire condicionat, i sis banys amb banyeres i dutxes d'hidromassatge. Al so-

Finques La Maresma. Projecte per edificar als terrenys de Vilassar.

"No es controla l'origen del diner"

Eduard Planells és el secretari general de Govern Civil. Com gairebé tots els funcionaris públics d'arreu dels Països Catalans el tema de les inversions russes l'encaixa amb una estranya barreja d'escepticisme, satisfacció i cautela.

—*Té alguna relació amb un agent de la propietat immobiliària que es diu Josep Guarda Parera?*

—Sí, bé, relació... coneguts, eh? Ve per aquí a vegades a demanar permisos.

—*I com és que li és tan fàcil aconseguir permisos de residència?*

—No és que li sigui especialment fàcil, bé, vull dir, jo el conec perquè em va portar uns ciutadans russos del Maresme. Aleshores, doncs, no és que li sigui especialment fàcil. Eren no sé si una o dues famílies. Va presentar tota una sèrie de documentació i se li va aprovar perquè semblava que hi havia propietats i la família estava establerta allà. Recordo que eren unes persones que volien fer una inversió immobiliària i fins i tot vam verificar-ho amb l'Ajuntament de Vilassar de Mar. De fet hi ha un grup o diversos grups, no ho sé, de ciutadans russos que estan adquirint propietats per tota la costa mediterrània, vull dir que és un fenomen en més llocs de la nostra terra. La pregunta que vostè es pot fer i jo també és d'on surten aquest diner, però en principi no hi ha cap antecedent que siguin procedents d'activitats il·legals. El cas que vostè em comenta es va aprovar perquè hi havia propietats i un cert establiment.

—*Quant es va trigar a aprovar els permisos?*

—Bastant, fins que es va aclarir.

—*I pel que fa a les inversions que volten els 500 milions, no s'ha investigat?*

—Les inversions, a partir de determinades quantitats, les ha de controlar el sistema d'inversions estrangeres a Espanya i estan sota control del consell de ministres.

—*L'estat espanyol sembla un bon lloc per invertir.*

—Espanya és un país que en determinades circumstàncies és una bona destinació

EDUARD PLANELLS

Eduard Planells. Secretari general del Govern Civil de Barcelona.

per a gent que disposi de diners i que vulgui viure amb una certa tranquil·litat. És un fenomen que s'ha donat a les Illes Balears, a certes zones de la Costa Brava, Empuriabrava, etc. Es un fenomen també que s'ha donat de forma molt important a la Costa del Sol amb personatges àrabs de molt poder adquisitiu però també amb pensionistes anglesos i alemanys que viuen en aquella zona.

—*I què em diu dels russos i de les agèn-*

cies immobiliàries?

—És que amb els russos curiosament vénen agents immobiliaris. Aleshores el que s'ha de suposar una mica és que econòmicament s'estableixen aquí en condicions normals. Sempre queda el dubte d'on surten els diners tenint en compte que vénen d'un país que teòricament és pobre i que està en crisi. Un cop es comprova que els inversors no estan buscats per la policia llavors has de sospesar l'interès del país per rebre inversions estrangeres...

—*Però es controla la procedència del diner?*

—No, no, es controla que aquest diner existeixi, i les propietats. Llavors, si no hi ha cap informació concreta que a la policia li assenyali que hi pot haver un origen il·legal d'aquestes quantitats, no es fa cap control especial. I. E.

terrani, gimnàs de 85 metres quadrats, sala amb cuina i ximeneia ideal per reunions, sauna, jacuzzi i piscina amb natació contracorrent. Encara no hi viuen, però els sostres de l'entrada, amb prop de sis metres d'alçada i tres columnes fins dalt i una doble escalinata interior, impressionaran qualsevol visitant.

En Rem Kamarian, el patriarca de la família, té la cara morena, els ulls marrons, cabells curts i blancs, i sempre va vestit amb terns elegants. El constructor Carles Sánchez, de Fincas Vilassar-Premià, diu que fàcilment podria passar per andalús. "Són com una família d'aquí. Ell és qui porta la veu cantant. Entre ell i l'hereu ho organitzen tot, i la resta de la família no pinta res", comenta Carles Sánchez.

En Rem Kamarian, que passa per pensionista, va ser el primer a arribar al Principat, cercant un lloc tranquil per viure. Amb tot no sembla portar una vida gaire reposada. A més d'haver encarregat la construcció del monumental xalet de Premià de Dalt sobre uns terrenys valorats en 54 milions de pessetes i amb un cost d'edificació que s'aproxima als 200 milions, i ser propietari d'un pis valorat en onze milions de pessetes, en la urbanització Vilassar Jardí—al número 95 del carrer del Mont—, ara s'ha fet soci de l'empresa familiar.

Diners sense cap origen definit. Però d'on surten els diners? El fill d'en Rem Kamarian, que s'està de tant en tant a Vilassar, és Oganés i "treballa en ferros", diuen al poble. Ferros per a vies de tren i ferros laminats amb els quals ha intentat fer negocis en empreses de la zona com Shetug, de Vilassar de Mar. Així ho asseguren fonts molt properes a l'empresa i el mateix Josep Guarda Parera (la persona que va introduir el clan armeni a Vilassar de Mar), encara que la direcció de Shetug ho nega. També els han ofert negocis a Finques La Maresma, la immobiliària que va ajudar-lo a tramitar els permisos de residència. Però ni en Oganés ni els altres

marits no semblen constar enlloc. Gaiane, la dona d'Oganes, de només trenta-dos anys, és mestra de professió, en canvi, està feta tota una empresària.

A més de posseir dos pisos valorats en 16 i 14 milions a la zona residencial del poble, amb totes les comoditats i ben a prop dels terrenys, Gaiane és l'administradora única de la societat Angama, SL, que es va crear el passat mes de gener per construir i comercialitzar habitatges en el terreny de les Emissores. L'empresa deu el nom a les dues primeres lletres dels noms de les sòcies fundadores: Anait, Gaiane i Marina. Els altres socis són el seu omnipresent sogre (Rem Kamarian), les seves dues cunyades Anait i Araksia, i també Marina Movsisyan, amiga íntima de la família.

Totes tres dones, Gaiane, Anait i Araksia, estudien castellà i fan molta vida a Barcelona, "els encisa anar-hi de compres", segons la senyora Julia, de Fincas Jaime. Tothom està d'acord a dir que sembla gent força normal i que s'estan integrant molt bé.

Elles ja s'entenen i xerren en castellà amb veïns, coneguts i botiguers. "Tot ho pregunten dues vegades, i es posen contentes quan aprenen paraules noves. Tant elles com els nens són molt aplicats. Els nens, quan no estudien, toquen el piano i no són pas com els d'aquí, que es passen el dia mirant la tele", assegura el constructor Carles Sánchez.

LISA CARLSON

Impressiónt mansió dels Kamarian construïda al carrer de la Noguera Pallaresa de Premià de Dalt. Els constructors de la zona la valoren en uns 200 milions de pessetes.

Veïns de Vilassar de Mar i alguns membres de les institucions públiques sospiten que els armenis inverteixen per blanquejar diner.

Segons diversos documents a què ha tingut accés EL TEMPS, les filles d'en Rem Kamarian són Anait i Araksia germanes i sòcies de la nova empresa. Anait i el seu marit Armin ensenyen papers on fan constar que són professors. Tenen dues filles i un fill de 16

anys. Per la seva banda, Araksia i el seu marit Akop són metges. Tots són de nacionalitat armènia i viatgen amb passaports de l'URSS expedits tan sols fa dos anys.

Sorpren que, segons consta als documents, Rem i família i Oganes i família tinguin el mateix domicili a Moscou, a Leninsky Prospect, 53. Podria ser una adreça qualsevol. Podria correspondre a un habitatge. Però no és així. Aquest domicili, curiosament, coincideix amb el de l'Institut Lébedev de Física de l'Acadèmia de les Ciències de Moscou i és tan conegut que, fins i tot surt en algunes guies turístiques. "És com si algú digués que viu a Barcelona i tingués de domicili La Sagrada Família", ens comentava sorneguer un periodista destacat des de fa molts anys a Moscou, alhora que relatava que, la falsificació de

 Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

(L'entendem i
l'atenem)

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Servei Català de Col·locació

Si necessita cobrir un lloc de treball a la seva empresa
té a la seva disposició els telèfons 902 22 11 11 i 902 22 10 44 (*)

(*) L'àmbit d'actuació del SCC legalment es ceneix a Catalunya

Membres de la família Kamarian amb Inassa Satourova, la intèrpret georgiana que tenen al seu servei. Els veïns comenten que s'han adaptat prou bé als costums de la zona.

les adreces en documents oficials era una pràctica ben usual entre els ciutadans adinerats de les antigues repúbliques soviètiques. “Aquesta premeditada irregularitat –segons el mateix corresponsal– es pot deure a dues raons: la por suscitada per les màfies o bé la necessitat de no deixar rastre per a cap investigador de la policia”.

Pel que fa al matrimoni format per Araksia i Akop, suposadament viuen també a Moscou, mentre que la germana Anait i també Armen són els únics encara oficialment residents al poble de Kamo, a Armènia, que curiosament, deu el seu nom al cap d'atracaments del partit bolxevic i mà dreta de Lenin.

Al nostre país, tots viuen en cases unifamiliars, acabades de construir, modernes, en zona residencial i amb totes les comoditats.

Al poble diuen que els Kamarian un bon dia es van presentar a Mòbles Fita, de Vilassar de Dalt, per moblar les seves diverses cases sense reparar en les despeses. En acabat hi deixaren un grapat de milions. “Sempre volen el millor: el millor de tot el que hi ha”, comenten algunes persones que els tracten sovint.

Josep Guarda Parera: l'home clau dels Kamarian al Maresme. L'arribada de Rem Kamarian a Vilassar de Mar no fou casual però. El veterà del clan arribà al poble de la mà d'en Josep Guarda Parera, agent de la propietat immobiliària de Finques la Maresma. En Guarda Parera és fill d'Alella, encara que tota la vida ha estat vinculat a Vilassar de Mar, on treballa de promotor immobiliari des de 1957. Els que el coneixen bé diuen que “la sap molt llarga”. D'altres van més lluny i afirmen que no té manies si ha de treballar al fil de la legalitat. I que això, anys enrere li va comportar alguna topada amb la justícia, qüestió que el mateix alcalde de Vilassar de Mar, Josep Maria Núñez, confirma tot i no poder precisar cap dada.

Josep Guarda Parera, acostumat a relacionar-se des de fa molt temps amb els estaments del poder; explica de primera mà que te-

Tots els indicis apunten que l'aparició dels Kamarian és el primer episodi de l'arribada de russos enriquits sospitosament.

nia contactes amb el ministre de Sindicats, Enrique García Ramal així com amb alguns capítosts del sindicalisme vertical franquista. El mateix Guarda confirma que “en part deu el seu títol d'agent de la propietat immobiliària als bons oficis de Juan García Carrés”, l'únic personatge civil oficialment vinculat a la trama colpista del 23-F.

D'altra banda, Josep Maria Núñez, alcalde de Vilassar, ha afirmat que els Kamarian sempre van anar a l'ajuntament acompanyats d'en Guarda Parera, que els avalà totalment: “En Guarda arribà a

l'ajuntament i ens va dir: ‘Joestic amb aquesta gent, joestic al darrere, jo sóc qui els ha tramitat els papers’. Els contactes, al consistori, els tenim, més que amb Kamarian o la societat que ha muntat, amb ell mateix”. En Josep Guarda –pare– és un home afable, metòdic i extremadament ben relacionat. Ell admet que mitjançant amics i advocats de Moscou, Madrid i Saragossa, Rem Kamarian arribà al seu despatx sense avisar, un matí de desembre de l'any passat, disposat a comprar unes quantes finques. Malauradament, ni en Guarda ni el seu fill hi eren allà en aquell moment, i en Kamarian, decidit a invertir aquell mateix dia, se'n va anar a la competència. Finques Hàbitat, també conegudes per Finques Jaime Laciana, el va rebre amb els braços oberts, com també els senyors Sánchez i Gracia de Construcciones Vilassar-Premià i Construcciones y Promociones Cabrera de Mar, tots van ensumar la pela que hi havia a guanyar.

Tot i així, Guarda tingué un paper decisiu en la seva permanència a la localitat. “En arribar, els Kamarian van deixar-se més de tres milions de pessetes en un bufet d'advocats barcelonins del carrer de Sepúlveda”, explicà a EL TEMPS el mateix Josep Guarda. Això va ser, suposadament, per tramitar els permisos de residència de tot el clan. Però ben aviat, a finals de l'estiu, van trobar-se que els permisos no arribaven: la família corria el risc d'expulsió. I, és clar, allà hi havia el senyor Guarda, que es limita a afirmar que té “reputació de ser persona que soluciona els problemes dels altres”.

Sense necessitat d'interrogar-los a fons, a Finques la Maresma admeten haver ajudat a tramitar en menys d'un any divuit permisos de residència sense dret a treballar per a ciutadans de les ex-repúbliques soviètiques que ara són a la zona del Maresme. “Fan falta fotos, el passaport, el visat, un certificat mèdic, una assegurança mèdica, un certificat que demostrï que té mitjans per viure i vivenda. Triga a aconseguir-se de sis mesos

Josep Guarda és ara com ara l'home clau dels nous inversors russos al Maresme. Els qui el coneixen diuen que "la sap llarga".

a un any", afirma Josep Guarda, fill.

Angama o la rebotiga d'una empresa russa. Quan s'ensuma que hi ha pela a guanyar ningú no sembla aturar en Guarda: "Ha vingut algunes vegades a demanar permisos per a russos, tot i que no és l'únic empresari immobiliari

que ve per aquest motiu", confirma Eduard Planells, secretari general de Govern Civil de Barcelona.

Josep Guarda també admet haver actuat com a intermediari en l'operació de compra dels terrenys de les Emissores a l'ajuntament, però, segons ell, "aquestes són les úniques operacions en què es treballa sense rebre comissió". I afegeix: "Jo li vaig fer un estudi dels terrenys i en Kamarian va dir: 'Encara que siguin cinc milions de pessetes de benefici per torre construïda, a mi ja m'està bé, perquè a mi els diners m'han d'entrar legalment". En tot cas, és força sorprenent que el domicili social de l'empresa familiar dels Kamarian, Angama, SL, sigui el mateix que el de l'empresa d'en Josep Guarda Parera, Finques la Maresma, "su immobiliària amiga": a la carretera de Cambrils número 24 de Vilassar de Mar.

Pel que fa a la misteriosa Marina

Movsisyan, la cinquena sòcia d'aquesta empresa, que en el futur edificarà en els terrenys de les Emissores, té passaport armeni i també és professora. A més, tot i no tenir ni carnet ni targeta de residència, perquè deia que li'ls havien robats, no va tenir cap problema a l'hora de signar la constitució de l'empresa que ben aviat

Josep Guarda Parera. L'home clau del nous rics russos al Maresme, el passat mes d'abril mentre esperava els socis d'Angama, SL.

CAVALL FORT

Revista per a nois i noies

Plaça de Lesseps, 33, entresol 2.ª 08023 Barcelona
Telèfons (93) 218 65 66 / 218 62 20 - Fax (93) 217 61 00

- Surt dos cops cada mes
- Pàgines de còmic, narracions, reportatges i la participació dels lectors.
- Cada dos mesos, inclou el suplement "El Tatano", destinat als lectors més petits.

Preu de la subscripció anual: 6.350 pessetes
Ara us hi podeu subscriure a través de

"Encara cal reivindicar la normalització social de l'homosexualitat"

ENTREVISTA AMB ARMAND DE FLUVIA

Coneix la nova Illacrúa!

Envia'ns 15 segells de 15 ptes. (225 ptes) i rebràs tot seguit el darrer número de la revista

La revista alternativa dels Països Catalans

Pl. Catalunya, 9, 4t, 08002-Barcelona
Tel. i fax: (93) 301 17 20

FINCA N.º 10480

una hipoteca y una afectación fiscal.- La entidad TERAM, S.A., cuyas circunstancias personales constan en el Registro, titular de la plena propiedad de esta finca por compensación, segregación y edificación según la misma inscripción 18, representada por Juan-José de Montagut y de Marti, mayor de edad, en méritos de una escritura de poder autorizada por el Notario de Barcelona Don Fernando Hospital Rusinol a 29 de Julio de 1991 que causó la inscripción 428 en el Registro Mercantil, la vende, libre de arrendatarios, por PRECIO de TRECE MILLONES NOVECIENTAS MIL PESETAS de las cuales en cuanto a nueve millones setecientos mil pesetas se las cobrará la parte compradora para el pago de la hipoteca objeto de la inscripción 23 en cuyas obligaciones se subroga y las restantes cuatro millones doscientos mil pesetas la parte vendedora declara haberlas recibido antes del otorgamiento de la escritura que inscribo a través de un cheque bancario de la entidad "Barclays Bank, S.A." lo que se acredita por tratarse de una aportación dineraria exterior, a los efectos de lo dispuesto en la inscripción 23 de la Resolución de 6 de Julio de 1992 de la Dirección General de Transacciones Exteriores mediante una certificación expedida por Don Francisco González Moreno y Don Marcel Solé Aragay, apoderados de dicha entidad bancaria, oficina principal de Barcelona, con domicilio en Paseo de Gracia 45, a DORA GAIANE DADOIAN, mayor de edad, de nacionalidad rusa, casada en régimen de comunidad legal conjunta de bienes con DON OGANES REMOVITCH KAMARIAN y vecina de Moscú, Levinsky pr 53, apartamento 98, con Pasaporte de la URSS, Serie 43 4905786, expedido el día 8 de Julio de 1994 y válido hasta el día 8 de Julio de 1999, quien la ADQUIERE para su comunidad legal, la entidad "Sociedad de Crédito Hipotecario BANCANDER, S.A.", representada por el banco de Santander, S.A. y ésta a su vez por Don Francisco García Caro y Don Juan-Antonio Fraixes Muñoz, mayores de edad, cuyas facultades estimo suficientes, titulares del mencionado crédito hipotecario y los citados titulares acuerden la MODIFICACION PARCIAL de las condiciones contractuales respecto a la parte afectante a esta finca, en los términos que seguidamente se determinan, ratificándose en todo lo

Documents referits a la constitució de la societat Angama, SL. Està formada per Anait, Gaiane i Marina, les dones dels armenis de Vilassar de Mar.

posarà a construir a Vilassar de Mar. Tot gràcies que tant Josep Guarda pare com Josep Guarda fill van signar que la coneixien. Potser sorprendrà també que el domicili que aporta sigui, a més, una casa pràcticament acabada d'un bloc encara en construcció. La casa era buida el mes de març, encara que estava començant a moblar-la. Es tracta d'una vivenda de quatre plantes i més de dos-cents quaranta metres quadrats. Està en una urbanització i té piscina, terrassa, garatge, alarma, sala amb ximeneia, escala de marbre, fusteria de qualitat i banyera i dutxa d'hidromassatge.

En Josep Guarda, en el seu afany desmesurat de *solucionador*, també va ajudar un dels fills d'Anait Kamarian a sortir d'una situació complicada fa ben poc. Era el vespre del 23 de febrer passat i el xicot va dir que sortia a estudiar a casa d'una cosina. Però potser la nit de cap de setmana, la possibilitat de diversió a les discoteques properes i les claus del cotxe a la butxaca van ser massa temptació per a un noi de tan sols setze anys. Malauradament, unes quantes tanques d'autopista al quilòmetre 27 van interposar-se entre ell i el seu objectiu. Primer resultat: ell només va patir ferides lleus, però el Citroen BX matrícula B-3203-SB va ser declarat sinistre total. Segon

e s

En parlar de russos i d'inversions als Països Catalans la sospita sempre balla pel cap de tothom.

resultat: compensació de prop de 260.000 pessetes a Autopistas Concesionaria Española per defectes, pagada en efectiu, per qui? Per Josep Guarda Parera en nom de la família Kamarian. La Guàrdia Civil va aixecar una acta de l'accident, però com que no hi hagué terceres persones implicades, conduir amb setze anys és només una falta. Les companyies d'assegurances van arribar a un acord. Com que el noi va ser dut a l'hospital de Mataró, tampoc no se li va fer el test del nivell d'alcoholèmia.

Els Kamarian tenen diners i això sense cap mena de dubte agrada a tothom. L'origen d'aquests cabals substancials és potser la qüestió menys important. Tant en Sánchez, de Construcciones Premià-

Vilassar, com els altres empresaris immobiliaris de la zona estan contents perquè els han comprat alguna vivenda pràcticament a tots. L'única precaució que prenen és assegurar-se que cap policia no cerca aquests clients, tal i com va fer Carles Sánchez, i ja no es fan gaires preguntes més. El mateix alcalde de Vilassar de Mar, Josep Maria Núñez, ha declarat: "no és la nostra obligació investigar d'on vénen els diners. Fa uns mesos ens truquen de Govern Civil i ens diuen: 'Estem investigant gent que està fent una sèrie de compres.' I nosaltres responem: 'I què?' I ells diuen: 'No, no, cap problema'".

Tot i així Eduard Planells, secretari general de Govern Civil, ha negat a EL TEMPS que hi hagi cap investigació més enllà de la rutinària: "El que es controla és que el diner existeixi. Si no hi ha cap informació concreta que assenyali que hi pot haver un origen il·legal ja no es fa cap mena de control especial". Llavors s'atura i afegeix, una mica més escrupolós: "Sempre queda el dubte d'on surten aquests diners, d'un país que teòricament és pobre i està en crisi."

Cal dir que l'alcalde de Vilassar de Mar manifestà que Raül Sust, "un fill del poble" que treballava al departament de Governació "també investigava el tema". La sorpresa vindria en comprovar que Sust, a part de ser regidor de Governació del consistori Vilassarenc i no un simple "fill del poble", negava haver investigat res i afirmava que ni tan sols coneixia amb detall les inversions dels Kamarian a la localitat. No és estrany, i més si tenim en compte que el senyor Sust és un tècnic d'administracions públiques locals i no un funcionari de seguretat ciutadana, com ell mateix va aclarir en el transcurs d'una breu conversa telefònica mantinguda amb EL TEMPS.

Russos? Problema? Quin problema? Amb tot, a Josep Maria Núñez, la presència d'un clan armeni a Vilassar caracteritzat per les fortes inversions que realitzen

a la localitat no li treu la son. "Aquest tema no és prioritari –explica l'alcalde conservador de Vilassar de Mar–, el tema prioritari al Maresme, clarament en aquests moments és la gent que ens arriba d'Àfrica del Nord i que comporta una sèrie de problemes importants... gent que no està ni censada. Això és un problema per a nosaltres. Gent que ara comença a ser conflictiva: de gavinetades, ja n'hem tingut dues, la setmana passada en un bar. Aquest tema, quan et dirigeixes a la Guàrdia Civil i al Govern Civil et diuen 'miri, tenim la Llei d'Estrangeria, una cosa que no l'hem fet servir mai... això ens preocupa molt més que les activitats d'un clan que fa unes inversions, paga i prou'. Jo no dic que no sigui preocupant però el nivell de preocupació és diferent si el comparem amb els marroquins i els nord-africans. Abans en venien quaranta, ara en són quatre-cents i això preocupa molt".

Tot i així, Josep Maria Núñez reconeix que "als armenis de Vilassar, els han seguit els policies i que és una gent que, al contrari, no dona cap tipus de problema... L'ajuntament empaita molt en aquest tema? No".

Núñez, explica també que dos diputats de CiU investiguen el tema: "però no en diré els noms. Jo els vaig expressar els meus temors, entre cometes, més que res perquè aquesta gent compleixi amb la legalitat... La resposta va ser: 'Escolta, legalment tot és correcte. Què d'on vénen aquests diners? Tothom pot tenir les seves sospites. Però per ara no hi ha cap prova que això sigui blanqueig. Ens ho podem suposar, però amb això no hi ha prou'".

Pel que fa a l'agent de la propietat Josep Guarda Parera –tot i haver-lo acceptat com el personatge clau en la intermediació de la compravenda de les Emissores– l'alcalde de Vilassar de Mar és concloent: "Guarda? En l'ajuntament no ha fet mai cap tipus de producció de res. A més a més, el Guarda jo l'he tret d'aquest despatx. És una persona amb qui jo no faria cap negoci, ni personalment

ni com a ajuntament. Em sembla que amb això t'ho he dit tot."

Kamarian Family: arribar i moldre. En poc més d'un any els Kamarian, que continuen sent uns desconeguts, han arribat i triomfat a Vilassar de Mar: un mínim de tres pisos i tres cases de luxe, un xalet de dos-cents milions... així com l'adjudicació dels terrenys municipals per valor de 166 milions de pessetes, un ritme de vida poc corrent, una empresa constituïda... I tot això amb permisos de residència que no permeten treballar i sense que al Govern Civil li consti que ells hagin demanat cap modificació del tipus de permís.

L'alcalde diu que investigar no

Les dones del clan Kamarian han constituït la societat, Angama, SL, amb unes finalitats encara no esclerides.

és la seva feina. Ni la seva, ni la de cap polític. L'oposició pateix i rondina atemorida per l'origen fosc d'uns calés que no controlen, però està lligada de peus i mans. Govern Civil i Governació semblen no investigar res. El consolat rus a Barcelona no intervé en els assumptes que segons diuen afecten els interessos i les llibertats de les persones. Per als immobiliaris de la zona, amb negoci a la vista, cap problema.

Mentrestant, Josep Guarda Parera treballa perquè els tres marits del clan Kamarian obtinguin també un permís de residència que els permeti treballar i viure aquí. Ho faran amb un nivell de vida molt superior a la mitjana del país d'acollida, i no diguem del d'origen. És probable que la sol·lici-

tud de permís de residència ja sigui sobre la taula d'algun personatge important –funcionari o no– amb poder de decisió. Encara que sempre li quedi el dubte d'on van sortir tots aquests diners, potser pensarà que el país està sempre necessitat d'inversions estrangeres per incrementar l'economia productiva i que, si no vénen a parar aquí, algú altre se n'aprofitarà. Perquè, al cap i a la fi, el que importa és que siguin diners i no d'on surten, oi? Molts veïns de la localitat comenten en to jocós si això d'aquestes inversions russes als terrenys de les Emissores no és pas "una operació de blanqueig de diner que donarà pas a una possible implantació d'una colònia de russos adinerats de forma delictiva". En tot cas, en parlar de russos i d'inversions als Països Catalans la sospita sempre balla pel cap de tothom. Qui més clar ho té és un oficial de guàrdia civil de la Comandància de Mataró que, en to irònic ens amollava fa uns dies: "Això que passa amb els Kamarian, no m'estranya gens. Aquest país és un paradís fiscal per a tothom, menys pels qui som d'aquí".

Josep Maria Núñez, membre d'Unió Democràtica de Catalunya i alcalde de Vilassar de Mar. Pel batlle, el principal problema ara com ara són els marroquins indocumentats i no pas els misteriosos inversors armenis als quals ha venut uns terrenys municipals.

Equip d'Investigació

Continuarà en el número 624 d'EL TEMPS.